

«МНЕ ГОЛАС БЫЎ...»

Мянушкі — трапныя, дасціпныя, хоць падчас і крыўдныя — бытуюць, відаць, у кожнай вёсцы. Нейкія з іх «прыліпаюць» да людзей з дзяцінства, нейкія — нажываюцца цягам жыцця. У прыватнасці, добразычліваму, вя-сёламу Антону Міхайлавічу (Антосіку, як называў яго ў маленстве бацька) яшчэ ў першых класах далі імя Пакаці-гарошак — напэўна, таму, што быў ён сярод дзяцей і самым ніжэйшым, і самым таўсцейшым. Потым, калі хлопца трохі падрос і патанеў, ён стаў проста Гарошак, а калі да гэтага яшчэ і пасталеў, то ўжо і Гарохам.

Добрым ён чалавекам быў: хораша спяваў, граў на гармоніку, ведаў безліч прыпевак — і лірычных, і сатырычных, і сціпных, і так званых салёных... Па маладосці трактарыстам працаваў, потым — даглядчыкам бычкоў. А тады, вядома ж, не было сучасных комплексаў — скаціну на фермах трымалі папросту — у звычайных вялікіх хлявах, прычым досыць халодных. Не дзіва, што жывёлаводам хацелася часам пагрэцца. Чым? Ну вядома ж, бутэлечкай-другой «падова-выгаднага» віна.

Дык вось, аднойчы, ужо глыбокай вясенню, дзядзька Антось вызваўся «пад-сочыць» па «яго» ў мясцовую краму. Гэта кіламетры за тры ад фермы. «Але ж мой Буян, — пахваліўся Гарох, — як Канёк-Гарбунок — умомант дамчыць. Вы толькі закусіць рыхтуйце».

...Пра далейшы ход падзей дзядзька расказваў сам — часам са скрухай, а найчасцей са смехам і з задавальненнем.

Значыць, даехаў ён да крамы і атаварыўся: купіў дзве бутэлькі віна. Адну з іх паклаў у воз, у салому, другую, каб трохі сагрэлася, засунуў сабе за пазуху. Потым борздзенька ўскочыў на воз і сапраўды мігам даехаў бы, але па дарозе расшпілілася папруга. «Трэба паправіць», — вырашыў «кіроўца», спыніў каня і скочыў з воза.

Разам з ім, як і варта было чакаць, на мерзлую зямлю «скачыла»... бутэлька, якую дзядзька трымаў за пазухай, і не ўцалела, на жаль, — разбілася, адпаведна — віно разлілося, праўда, не па «ўсёй зямлі»: добрая палова яго трапіла ў глыбакаваты «кубак» — ямку ад конскага капыта.

— Была б лыжка, пасёрбаў бы, — са смехам потым расказваў Гарох. — Была б якая трубочка, — высмактаў, быў бы хлеб — вымакаў... А так — ну не прападаць жа дабраў — давалося стаць на калені і піць: як алень той — з калень...

Гэта дужа нязручна, скардзіўся Гарох. І гнуцца, маўляў, давалося, і нос замінаў, і калені балелі...

Так што круціўся ён і гэтак, і так... А звернуў нібы голас яшчэ: не пі з капытка, а то козлікам станеш...

Вось Гарох і кінуў гэты занятак — не дапіў віно, зашпіліў папругу, прыспе-шыў каня.

Але ж спазніўся ўсё роўна: сябрукі яго, даўно сабраўшы закуску, сем разоў знерваліся. І таму, калі «экспе-

дытар» нарэшце прыехаў ды сказаў, што адна з бутэлек разбілася, хлопцы не ўтрымаліся — абазвалі яго... І казлом таксама.

Праўда, было ўсё гэта пад гарачую руку, што называецца. Потым яны падабрэлі, навесялелі, нават віна налілі. Аднак Гарох рашуча адмовіўся, сказаў: «Не, браткі, я сваё выпіў... І нават вашага... Хоць мне і цяжка было».

Альфрэд Тычко,
в. Ідолта, Мёрскі раён.

ПРАПАЛА...

ЯК У ПРОЦЬМУ ЎПАЛА

Цётка Зося з цёткай Палашкай даўно на пенсіі, час маюць, а таму калі-ні-калі сьдучка разам ды ўспамянаюць сваё мінулае. На ферме, расказваюць, працаваць было цяжка. У кожнай даяркі па 25, а то і па 30 кароў... Пакармі іх, падаі, стойлы пачысці — усё ўручную! Але ж мы тады маладыя былі, трывушчыя: не стамляліся, на жыццё не наракалі, не крыўдавалі.

Хоць, калі паслухаць гэтых жанчын, дык павінны былі. Ва ўсякім разе — на мой погляд.

...У той год, як расказвалі даяркі, зіма расцягнулася, як у гэты. Не дзіва, што кармоў не хапала: і калгас жабраваў па суседніх гаспадарках, і калгаснікі — хто дзе мог.

Гэтыя жанчыны, ну вядома ж, «маглі» на ферме.

Неяк, значыць, управліліся яны, кінулі вочкамі па баках — ці не трэцца тут хто чужы, падхапілі цюкі (раней яны невялічкія былі, не тое што цяпер) і падаліся з кароўніка. Хуценька ішлі, але ж нядоўга: толькі завярнулі за рог, як бацька — з дарогі і проста на іх нясецца машына.

— Мусіць, з праверкай? Сам старшыня?! — спалохалася Зося.

— Уліплі! — падхапіла Палашка і па цемры, не разбіраючы, што пад нагамі, збочыла са сцэжкі.

Зося далася следам.

У страху, як той казаў, вочы па яблыку: колькі метраў і ў які бок прабеглі, жанчыны не ведалі, але ж хутка адчулі, што ногі нібы ў багне якой — пачынаюць гразнуць, прычым з кожным крокам глыбей...

— Дык гэта ж, мусіць, адстойнік? — з жахам прашаптала Зося.

Але паварочваць назад ужо не выпадала. Каб не выдаць сябе лішнім гукам, жанчыны стаялі там, дзе стаялі.

Начальства між тым пад'ехала да фермы і хутка ад'язджаць не збіралася. Час ішоў. Даярак, апроч страху, стаў даймаць холад...

Але ж вось, здаецца, залапатаў рухавік, засвяціліся яго фары і пры пава-роце ўсё святло сваё скіравалі ў... бок жанчын. Тыя, бедныя, ледзь паспелі паздзіраць з галоў свае светлыя хусткі ды прыгнуцца...

На «бераг», на сухое сталі выбірацца толькі тады, калі адчулі, што пранесла, што можна ўжо.

Ногі выцягваць вельмі цяжка было, абутак заставаўся ў жыжы, сена — таксама.

— І калгасных кароў недакармілі, і сваім не перапала, — шкадавалі даяркі.

...Што здзіўляе, яны і сёння ўспамянаюць гэту прыгоду з рогатам, шкадуюць не сябе, не сваю гаротную маладосць, што прапала — як у процьму ўпала, а тых недакармленых кароўкаў і сена.

Галіна Нічыпаровіч,
в. Магільна, Уздзенскі раён.

ЮРКАВЫ ПРЫСМАКІ,

альбо Хто ў хаце гаспадыня?

Не без таго: многія з нас часам думаюць, што ў іншых людзей — суседзяў, знаёмых, калег, сяброў — усё лепшае: праца, жытло, мэбля, машына, а ўжо дзеці, жонкі-мужы, бацькі...

Аднак вось тут, у сямейных адносінах, лепш увогуле не меркаваць, бо, як казаў нехта з разумных, часам рэчы зусім не такія, як здаюцца на першы погляд. Пацвяджэннем таму наступная гісторыя.

...Пятроўне, нашай галоўнай бухгалтарцы, употай зайздросцілі ці не ўсе жанчыны.

— Ёй добра, — захапляліся адны, — не трэба пасля працы дамоў спяшацца. Там і без яе ўсё пароблена...

— Гэта ж як пашанцавала: муж сам на кухні завіхаецца, — здзіўляліся другія, — яе да пліты ні на крок не падпускае.

— А як гатуе...

У тым, што мы бухгалтаркі выдатны кулінар, мы пераконваліся пастаянна: падчас абедзеннага перапынку Пятроўна частавала нас то хатнім печывам, то блінчыкамі з рознымі начинкамі, то адмыслова засаленай паляндывай... І пры гэтым заўсёды гаварыла: «Пакаштуйце, дзяўчаты, што мой Юрка прыгатаваў. Пальчыкі абліжаце!»

І мы сапраўды аблізвалі. А тым больш калі віншавалі Пятроўну з днём нараджэння і потым чайвалі з тортам, які спёк для жонкі любімы кулінар.

Яго, дарэчы, мы ведалі і асабіста, бо ён, прабягаючы міма нашай установы, часцяком зазіраў да жонкі ў кабінет, каб паказаць — пахваліцца зробленымі пакупкамі ці, наадварот, даручыць «палавіне»:

— Будзеш ісці дадому, не забудзься хлеба купіць, чуеш?

— Чую, — адказвала Пятроўна.

І па тым, як жа цяжынька ўздыхала, можна было здагадацца, што дома ў яе не ўсё так проста...

Аднойчы, напрыклад, бухгалтарка, заўсёды вясёлая ды гаваркая, ледзь не паўдня зацята маўчала.

— У вас нешта зрабілася? — далікатна спытала я, бо мы (кабінеты побач) зрэдку дзеляліся набалелым.

— Зрабілася?.. Сорам сказаць, — прызналася Пятроўна. — Узялася на балконе парадка наведзі і, у яго не спытаўшы, вазон адзін выкінула. У ім засохлая кветка была... Дык мой з-за яе такую калатнечу ўзняў — аж вокны ў хаце дрыжэлі.

Гэта быў пачатак маналогу. А ў канцы...

— Каб хто толькі ведаў, як жа цяжка з такім чалавекам жыць! — усклікнула жанчына. — Мяне ж ён за гаспадыню не лічыць!..

...Чым я магла дапамагчы Пятроўне?

Толькі тым, што цярдліва выслухала яе, бо што параіць немалядой жанчыне, якая і без мяне цудоўна ведае, што сямейнае жыццё — гэта суцэльны кампраміс.

Ірына Матусевіч,
Дзяржынскі раён.

Рубрыку вядзе Валянціна ДОЎНАР.

Гродненский филиал РУП «Институт недвижимости и оценки»	
ИЗВЕЩАЕТ О ПРОВЕДЕНИИ АУКЦИОНА	
ЛОТ 1: капитальное строение, инв. № 441/С-13748 (назначение — здание специализированное розничной торговли, наименование — здание магазина «Молодежный»), общей площадью 190,6 кв. м, расположенное по адресу: г. Ивье, ул. Молодежная, 8Г	
Лот № 1 расположен на земельном участке с кадастровым № 422950100001002376, площадью 0,0283 га (назначение — земельный участок для обслуживания магазина), расположенном по адресу: г. Ивье, ул. Молодежная, 8Г	
Начальная цена продажи — 62 880 руб. (шестьдесят две тысячи восемьсот восемьдесят рублей) с учетом НДС	
Сумма задатка — 3 144 руб. (три тысячи сто сорок четыре рубля)	
Продавец — Ивьевский филиал Гродненского областного потребительского общества, 231337, Гродненская область, г. Ивье, ул. Энгельса, 5, тел.: 2-11-67, факс 2-23-95	
Организатор торгов — Гродненский филиал РУП «Институт недвижимости и оценки», г. Гродно, ул. Врублевского, д. 3, каб. 209, тел.: 41-98-32, 45-05-38	
Условия аукциона:	
1. Расходы по государственной регистрации договора купли-продажи, перехода права собственности возложить на Покупателя.	
2. Право собственности переходит к Покупателю после передачи объекта и государственной регистрации данного права в РУП «Гродненское агентство по государственной регистрации и земельному кадастру».	
3. Документом, подтверждающим передачу имущества, является акт приема-передачи.	
4. Расходы, связанные с проведением аукциона (в том числе по уплате вознаграждения Организатору торгов в размере 5 % от конечной цены продажи), подготовкой документации, необходимой для его проведения, и публикации извещения в средствах массовой информации и размещения на официальном сайте, возмещаются Победителем аукциона Ивьевскому филиалу Гродненского областного потребительского общества.	
Условия оплаты — по договоренности сторон	
Номер р/с для перечисления задатка — BY44BLBBV3012050083225001001 в Дирекции ОАО «Белинвестбанк» по Гродненской области, код банка BLBBVY2X, УНП 50083225	
Аукцион состоится 11 июня 2018 г. в 11.00 по адресу: Гродненская область, г. Гродно, ул. Врублевского, 3-209	
К участию в аукционе допускаются физические лица, юридические лица и индивидуальные предприниматели, подавшие организатору аукциона в названный в извещении срок заявление с приложением необходимых документов и внешне в установленном порядке на указанный в извещении текущий (расчетный) счет сумму задатка, получившие билеты участников аукциона с указанием даты регистрации заявления и заключившие с организатором аукциона соглашение о правах и обязанностях сторон в процессе подготовки и проведения аукциона. Для участия в аукционе в указанный в извещении срок в Гродненский филиал РУП «Институт недвижимости и оценки» подается заявление на участие в аукционе со следующими документами: заверенная банком копия платежного поручения о внесении суммы задатка; физическим лицом — паспорт (документ, его заменяющий) и его копия; юридическим лицом и ИП резидентами Республики Беларусь — заверенные копии учредительных документов; юридическим лицом — нерезидентом Республики Беларусь — легализованные в установленном порядке копии учредительных документов и выписка из торгового реестра страны происхождения (выписка должна быть подготовлена в течение шести месяцев до подачи заявления на участие в аукционе) либо иное эквивалентное доказательство юридического статуса в соответствии с законодательством страны происхождения; документ о финансовой состоятельности, выданный обслуживающим банком или иной кредитно-финансовой организацией, с удостоверенным переводом на белорусский или русский язык.	
При подаче документов на участие в аукционе представителем организатора аукциона предъявляется документ, подтверждающий полномочия представителя, и документ, удостоверяющий его личность. Прием заявлений на участие в аукционе со всеми необходимыми документами заканчивается в установленном организатором аукциона день и время, указанные в извещении. Заявления, поступившие после установленного срока, не рассматриваются. Организатор аукциона имеет право снять предмет аукциона с торгов в любое время, но не позднее чем за 3 календарных дня до назначенной даты проведения аукциона, о чем организатором аукциона извещаются участники аукциона. Продавец имеет право снять предмет аукциона с торгов в любое время до объявления его проданным.	
В процессе торгов начальная цена повышается в соответствии с шагом аукциона аукционистом до тех пор, пока только один участник согласится приобрести предмет торгов. Данный участник объявляется победителем торгов. Если аукцион признан несостоявшимся в силу того, что заявление на участие в нем подано только одним лицом, предмет аукциона продается этому лицу при его согласии по начальной цене, увеличенной на 5 процентов. Срок возмещения затрат на организацию и проведение аукциона — 3 рабочих дня.	
Заявления на участие в аукционе принимаются по адресу: г. Гродно, ул. Врублевского, 3, каб. 209, с 8.30 до 17.30 (понедельник — четверг) и с 8.30 до 16.30 (пятница). Последний день приема заявлений — 6 июня 2018 г. до 15.00	
Телефоны для справок: 45-05-38, 41-98-32 — Гродненский филиал РУП «Институт недвижимости и оценки» http://grodnoino.by	

Центр Промышленной Оценки		• Организация аукционов • Оценка всех видов имущества	
Извещение о проведении аукциона			
Организатор аукциона	ЗАО «Центр промышленной оценки», г. Минск, ул. Мележа, д. 5, корп. 2, пом. 1703, оф. 5		
Продавец	Смолевичское районное потребительское общество, Минская обл., г. Смолевичи, ул. Советская, д. 133		
Предмет аукциона			
Наименование	Общ. пл.	Инв. номер	Адрес
Здание магазина	95 кв. м	614/С-18983	Минская обл., Смолевичский р-н, Озерико-Слободской с/с, д. Сосновая, ул. Центральная, д. 52Б
Составные части и принадлежности: пристройка, сарай, отмостка, два крыльца			
Начальная цена с НДС 20 % — 22 162,80 бел. руб.			
Задаток 10 % от начальной цены предмета аукциона в белорусских рублях перечисляется на р/с № BY60BLBBV30120191021390001001; в Дирекции «ОАО Белинвестбанк» по г. Минску и Минской области (адрес банка: г. Минск, ул. Коллекторная, 11), БИК BLBBVY2X, УНП 191021390, получатель платежа — ЗАО «Центр промышленной оценки»			
Срок подписания договора купли-продажи	10 рабочих дней после проведения аукциона		
Условия оплаты предмета аукциона			
Если между продавцом и покупателем (победитель аукциона либо единственный участник аукциона, согласившийся приобрести предмет аукциона по начальной цене, увеличенной на 5 %) в течение срока, установленного для подписания договора купли-продажи, не достигнута договоренность по срокам и о порядке оплаты предмета аукциона, такая оплата должна быть произведена в течение 30 (тридцати) календарных дней после подписания договора купли-продажи			
Порядок проведения аукциона, оформления участия в аукционе, определения лица, выигравшего аукцион, а также возмещения затрат и оплаты вознаграждения за организацию аукциона оговорен в Условиях его проведения, размещенных на сайте организатора торгов www.cpo.by			
Организатор аукциона имеет право снять предмет аукциона с торгов в любое время до объявления его проданным без объяснения причин снятия			
Дата и время проведения аукциона	14.06.2018 в 13.00 по адресу: г. Минск, ул. Мележа, д. 5/2, пом. 1703, ЗАО «Центр промышленной оценки»		
Дата и время окончания приема документов	12.06.2018 до 17.00 по адресу: г. Минск, ул. Мележа, д. 5/2, пом. 1703, ЗАО «Центр промышленной оценки»		
Контактные телефоны	+375 17 280-36-37; +375 29 317-95-42. Email: auction@cpo.by		

УКРАДЗЕНАГА САБАКУ ДВОЙЧЫ ПАДАРЫЛІ

Гэтая гісторыя скончылася добра для сабакі. А вось пачаткам яе стала глупства аднаго брастаўчаніна, які ў кампаніі сяброў ехаў па вуліцы пасёлка Мухавец.

Там ён заўважыў мопса, што выбег з вяснічак дома, і забраў яго ў салон машыны. Як расказаў намеснік начальніка Брэсцкага РАУС Ігар ТРАЦЮК, у міліцыю звярнуўся ўласнік сабакі з заявай аб крадзяжы свайго чатырохногага сябра. Мужчына расказаў, што дамашні любімец выскачыў з вяснічак, тут яго падхапілі ў невядомую машыну і звезлі. Але ў ходзе аператыўна-пошукавых мерапрыемстваў міліцыянеры знайшлі сабаку. Яго выкрадальнік потым расказаў, што

мопса ён падарыў сябру. Той адразу абрадаваўся, а потым спахапіўся, што сабаку трэба карміць, даглядаць, акрамя таго, мопс пачаў моцна скуголіць, відаць, сумаваў па сваім доме і гаспадару. І новы ўладальнік не знайшоў нічога лепшага, як хуценька перадаць яго жывёліну прыяцелю. Апошні аказаўся аматарам сабак, стаў клапаціцца пра мопса. І вельмі здзіўляўся, калі да яго прыйшлі міліцыянеры... А небарака-злодзей так і не змог растлумачыць, навошта ён украў сабаку. 23-гадовы непрацуючы брастаўчанін толькі мармытаў нешта нахштальт: «Не ведаю, што на мяне найшло...» Але ж ад крымінальнай адказнасці гэтыя тлумачэнні яго не вызвалілі.

Святлана ЯСКЕВІЧ.